

[Ole Bjørn Kraft.]

en Udvidelse af denne Tjeneste, specielt med Henblik paa Presseattachéerne, og om der er nogen Mulighed for, at disse Overvejelser i den nærmeste Fremtid kan resultere i et Forslag, der bringer denne Sag ud af det Dødvande, i hvilket den alt for længe har ligget, og som det er afgørende nødvendigt, at den kommer ud af.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): I Besvarelse af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har stillet, vil jeg gerne først nævne, at den aarlige Bevilling til det Oplysningsarbejde, der udføres i Udenrigsministeriets Pressebureau, derunder ogsaa til Fremstilling af en Række Tidsskrifter paa Dansk og andre Sprog og de øvrige Publikationer, før Krigen var godt en Snes Tusinde Kroner. I Aar bliver den formodentlig 7—8 Gange saa stor, nemlig henved 160 000 Kr. Det er en Bevilling, eller flere Bevillinger, der ikke er nogen Lønningskonto, men som udelukkende er bestemt til Raadighed for Udenrigsministeriets Pressebureau til Fremstilling af den ikke ubetydelige Række Publikationer, som udgaar derfra.

Samtidig er Presseattachétjenesten blevet udvidet meget betydeligt siden Befrielsen. Før Krigen havde vi Presseattachéer i London, Paris og Berlin. Efter Vedtagelsen af den nye Udenrigslov af 1. Oktober 1945 blev der sendt Presseattachéer til Oslo og Stockholm. Under Krigen blev der grundlagt et dansk Informationskontor i New York, som vedblivende opretholdes med Statsstøtte, og i den nærmeste Fremtid bliver der udsendt en Attaché til Ambassaden i Washington, som det ærede Medlem ogsaa hentydede til, med det Formaal at varetage tilsvarende Opgaver, men i Samarbejde med Informationskontoret i New York.

I Maj i Fjor blev der midlertidigt ansat en Pressemand til Hjælp for Presseattachéen i London, fordi Arbejdet dér var blevet forøget meget stærkt. I Berlin har vi ikke haft nogen Presseattaché siden Tysklands Sammenbrud, men i Udenrigsministeriet er vi opmærksomme paa Spørgsmaalet, og det er netop for Tiden Genstand for Overvejelse. De tilsvarende Opgaver i Moskva har siden Befrielsen været varetaget af en særlig udsendt Medarbejder ved Gesandtskabet. I Argentina, som det ærede Medlem nævnte, har vi haft en dansk Journalist som Presseattaché knyttet til Gesandtskabet i Buenos Aires i et halvt Aar, og i Reykjavik er den danske Lektor knyttet til Gesandtskabet.

Naar det ærede Medlem spørger, hvor-

vidt jeg overvejer en Styrkelse af Presseattachéernes Stilling, forstod jeg, at han dermed ogsaa tænker paa deres egen økonomiske Stilling. Dertil vil jeg gerne bemærke, at Presseattachéernes Udetillæg — ligesom de øvrige udsendte Tjenestemænds — er beregnet til ogsaa at dække Udgifterne til normal Repræsentation og fastsættes af det Udetillægsnævn, der er nedsat i Henhold til § 121 i Statstjenestemandsloven. Jeg skal have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet og foranledige, at det bliver taget op til Drøftelse i dette Nævn, hvoraf det ærede Medlem selv er blevet Medlem.

Jeg vil gerne tilføje, at man i denne Sammenhæng ikke maa glemme de Forpligtelser, der paahviler Presseattachéernes Kolleger, de egentlige diplomatiske Udsendinge, saasom Legationsraader, Legationssekretærer og Attacheer, hvis Virksomhed og Forbindelser ikke har mindre Betydning, skønt det omtales mindre i Aviserne.

De Tanker og Ideer, som det ærede Medlem i øvrigt nævnte, er vi stadig opmærksomme paa i Udenrigsministeriet.

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister baade for de Oplysninger, han har givet om den Udvikling, der har fundet Sted i den senere Tid, og for hans Tilsagn om, at man i Ministeriet fortsat har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag.

Som jeg ogsaa sagde i mine indledende Bemærkninger, er der sket nogle Forbedringer, ikke mindst gennem den Udvidelse, der har fundet Sted med Hensyn til Presseattachéernes Virksomhed; men jeg vil dog gerne fastholde, at det er aldeles utilstrækkeligt, hvad der fra dansk Side gøres med Henblik paa selve den almindelige Udbredelse af Kendskab til Danmark og danske Forhold og danske Erhvervs muligheder i Udlandet, og at Problemet aldeles ikke kan løses med de Midler, som Udenrigsministeren nævnte nu er stillet til Raadighed for Udenrigsministeriet med Henblik paa Udsendelse af Brochurer og andre Tryksager — et Beløb paa ca. 160 000 Kr. Det maa her dreje sig om helt andre Beløb og et helt anderledes maalbevidst Arbejde, for at vi kan naa til virkelige Resultater.

Jeg tror, det vilde være nyttigt, om man fra Udenrigsministeriets Side tog Initiativet til en Forhandling med de Organisationer her i Landet, der særlig interesserer sig for dette Spørgsmaal, med Reklameorganisationerne, med Turistorganisationen og med Erhvervsorganisationerne. Jeg er overbevist om, at ikke mindst de Sys-